

Ἀνατρέφω ταχέως, κάμνω νὰ αὐξηθῇ τι ταχέως: Ἄσμ.
Μά 'τον ἀγάθι δροσερό κ' ἐγοργανάθρεψέ με.

γοργανασταίνω Κρήτ. (Κίσ.) — Κ. Παλαμ., Περάσμ.
καὶ χαιρετ., 168 — Λεξ. Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. ἀνασταίνω.

Ἀνασταίνω, ἀνατρέφω ταχέως ἐνθ' ἄν.: Γοργανάστησε
τὰ κοπέλιμα τση, τὰ σπούδαξε καὶ τὰ καλοπάδρεψε Κρήτ.
(Κίσ.) || Ποίημ.

Τοῦ Βιργιλίου τὰ κρίνα τὰ γοργανασταίνεις
Κ. Παλαμ., ἐνθ' ἄν.

γοργαῖνα ἡ, Πόντ. (Οἶν.)

Ἀγνώστου ἐτύμου.

Εἶδος μικροῦ πτηνοῦ.

γοργᾶτος ἐπίθ. Ρόδ. γοργᾶδος Κεφαλλ. Θηλ. γοργάδα
Ἰθάκ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τῆς παραγωγ. καταλ.
-ᾱτος, παρὰ τὴν ὀπ. καὶ -ᾱδος.

Ὁ ταχύς, βιαστικός ἐνθ' ἄν.: Μᾶς ἦρθε γοργᾶδος
Κεφαλλ. || Ἄσμ.

Χίλια φλουρκιά τοῦ χάρισε καὶ ἄλλο γοργᾶτο,
π' ὥστε νὰ πῇ «φίνουμε 'γριά,» παίρνει σαράντα μίλια
Ρόδ.

Ἀπὸ τετράκορφο βουνὸ γοργάδα κατεβαίνει,
γοργάδα καὶ νοικοκυρὰ καὶ πολυπικραμένη
(ἐκ μοιρολ.) Ἰθάκ. β) Ταχύς εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἐργασίας,
πρὸ κομμένο Κεφαλλ.: Παροιμ.

Πότ' ἡ νύφη μας γοργάδα; | — Τὸ Σαββάτο τοῦ Λαζάρου
(εἰρων. ἐπὶ ὀκνηροῦ)

γοργί τό, ἐνιαχ. γοργί Ἰμβρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός.

Ζύμη διὰ τῆς ὁποίας παρασκευάζεται τὸ λεγόμενον αὐτό-
ζυμον ἐνθ' ἄν.

γοργο- κοιν.

Θέμα τοῦ ἐπιθ. γοργός.

Συντίθεται ὡς ἄ' συνθετ. πρὸς δήλωσιν πράξεως ταχείας
ἢ κατὰ πυκνὰ χρονικά διαστήματα γινομένης: (α) Οὐσιαστι-
κῶν, ὡς γοργανάσα, γοργοβάδισμα, γοργοθάλασσα, γοργο-
θανατιά, γοργοκίνημα, γοργοπέραςμα κ.τ.τ. (β) Ἐπιθέτων,
ὡς γοργοβλάσταρος, γοργόβλεπος, γοργόβραστος, γοργο-
γεμᾶτος, γοργογόνατος, γοργοκίνητος, γοργοπέραςτος, γορ-
γοπόδαρος, γοργόφτερος κ.τ.τ. (γ) Ρημάτων, ὡς γοργανα-
σαίνω, γοργοβαδίζω, γοργοβασιλεύω, γοργοβράζω, γορ-
γογεμίζω, γοργογερνῶ, γοργογκρεμίζω, γοργογυρίζω, γορ-
γοδιαβαίνω, γοργομεγαλώνω, γοργοπεθαίνω, γοργοπερνῶ,
γοργοποδίζω κ.τ.τ.

γοργοανασαίνω Ν. Ἔστ. 19 (1936), 42.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. ἀνασαίνω.

Ἀναπνέω, ἀνασαίνω ταχέως: Γοργοανασαίνοντας
μὲ τὸ πλατὺ σὰν πηγὰδι στόμα τῆς, κρυβότανε 'ς τὴν κα-
λέβα ἡ Ντάνκα.

γοργοβάδισμα τό, Δ. Σάρρ., Σοφοκλ. Ἀντιγ., στ.
1064-1065.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τοῦ οὐσ. βάδισμα.

Ἡ ταχεῖα βάδισις, πορεία, τὸ γοργὸν βάδισμα:

Μάθε λοιπὸν πὼς δὲ θὰ ἰδῇς πολλὰς φορὰς
τὸ κυκλικὸ τοῦ ἡλίου γοργοβάδισμα.

γοργοβασιλεύω Δ. Κρήτ. (Πλάκ. κ.ά.) γοργοβασι-
λεύγω Κρήτ. (Νεάπ. κ.ά.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. βασιλεύω.

Ἐπὶ τοῦ ἡλίου, βασιλεύω, δύνω ταχέως, γρήγορα ἐνθ' ἄν.:
Ἐτοιμάζεστε νὰ ξεκινήσωμε, γιατί γοργοβασιλεύγει ὁ ἥλιος
Κρήτ. (Νεάπ.) || Ἄσμ.

Ἦλιε γοργοβασίλεψε κ' ἡ μάνα σου ποθαίνει
Κρήτ. (Πλάκ.)

γοργοβλάσταρος ἐπίθ. Ι. Ζερβ., Ἰλ. Ζ 139 — Λεξ.
Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιθ. γοργός καὶ τοῦ οὐσ. βλάσταρι.

Ὁ ταχέως ἀναπτύσσων βλαστοὺς ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Τὰ φύλλα, ἄλλα ὁ ἄνεμος χαμοσκορπίζει
κι ἄλλα ἡ γοργοβλάσταρη δεντροκοπιὰ φυτρώνει
Ι. Ζερβ., ἐνθ' ἄν.

γοργόβλεπος ἐπίθ. Ι. Ζερβ., Τραγ. καλ. καιρ. — Λεξ.
Δημητρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. βλέπω. Ἡ λ. καὶ
εἰς χειρόγρ. τοῦ Διγεν. Ἀκρίτ. τοῦ ἔτ. 1632 (Λαογρ. 9
(1926), 352,19).

Ὁ βλέπων ταχέως, γρήγορα, ὁ ἔχων εὐστροφον τὸ
βλέμμα ἐνθ' ἄν.: Ποίημ.

Καὶ ἡ θλίψη μας γοργόβλεπη μέσ' 'ς τ' ἄπειρο ματιὰ
Ι. Ζερβ., ἐνθ' ἄν. Ἡ σημ. καὶ εἰς χειρόγρ. τοῦ Διγεν. Ἀκρί-
τα τοῦ ἔτ. 1632, ἐνθ' ἄν.

γοργοβράζω ἐνιαχ. γοργοβράζου Θάσ. Μακεδ. (Θεσ-
σαλον.) Λέσβ. γοινογούβραζου Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. βράζω.

Ταχέως καὶ ἐπομένως κακῶς βράζω ἐνθ' ἄν.: Νὰ γοινο-
γούβρασουμ' τοῦ κριγιάς Σαμοθρ.

γοργόβραστος ἐπίθ. ἐνιαχ. γοινογούβραστους Θάσ.
Λέσβ. Μακεδ. γοινογούβραστους Σαμοθρ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. βραστός.

1) Ὁ ταχέως ἐβρασμένος ἐνθ' ἄν.: Κριγιάς γοινογούβρα-
στους Σαμοθρ. 2) Ὁ ἐσπευσμένος, ἐπομένως κακῶς ἐβρα-
σμένος ἐνθ' ἄν.

γοργογεμᾶτος ἐπίθ. Κρήτ. (Ἡράκλ.)

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ἐπιθ. γεμᾶτος.

Ὁ σχεδόν, περίπου, ὁ μὴ πλήρως γεμᾶτος: Γοργογεμᾶτο
'ναι τὸ σταμνί.

γοργογεμίζω Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. γεμίζω.

Πληρῶ, γεμίζω ταχέως.

γοργογερνῶ Κρήτ.

Ἐκ τοῦ ἐπιρρ. γοργὰ καὶ τοῦ ρ. γερνῶ.

Γηράσκω, γερνῶ ταχέως: Ἄσμ.

Ἐτσὰ δὰ τὸ λαλῶ κ' ἐγὼ κι ὅπου πὸ βγάλη ἡ βράση,
γιατὶ θωρῶ τὴ νιότη μου καὶ δὰ γοργογεράση
(δὰ = θὰ) Συνών. ἀγορρογερνῶ.

γοργογιάνης ὁ, Ἀντίπαξ. Ἡπ. (Μαργαρ.) Θράκ. (Αἰν.)
Κεφαλλ. Κρήτ. (Ἀρχάν. κ.ά.) Μέγαρ. Παξ. Πελοπ. (Κάμ-
πος Λακων.) — Κ. Ζαβίρ., Βοταν., 461 Μ. Στεφανίδ., Λεξι-
κογρ. Ἀρχ. 6 (1923), 220 Χελδρ. - Μηλιαρ., Δημ. ὄνομ.
φυτ., 139 — Λεξ. Βλαστ. 461 καὶ 477 γοινογιάνης Ἀντί-

